

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2023/2793
Toplantı Tarihi/Sayısı : 18.7.2024/230
Karar Numarası : 2024/695
Başvuran : M. T.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Patnos L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : Malazgirt Yolu üzeri 15 km. Doğansu Köyü mevki Patnos/ AĞRI

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın sigara içilmeyen koşutta kalma talebine ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. 2017 yılından beri Patnos L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulduğunu,

b. 2019 yılında sigara içilmeyen koşul talebinde bulduklarını ancak reddedildiğini,

c. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumuna başvurduklarını ve sigara içmeyen mahpuslar için 11/1/2019 tarihinde sigara içilmeyen koşul oluşturulduğunu,

ç. 16/6/2023 tarihinde koşullarına sigara içen mahpusların verildiğini,

d. Bu durumla ilgili Kurum İdaresine dilekçe verdiklerini ancak cevap alamadıklarını,

e. Koşutta 22 kişi olduklarını ve 15 kişinin sigara içtiğini,

f. Sigaradan rahatsız olduklarını ve sağlık sorunlarına sebep olduğunu iddia etmektedir.

3. Muhatap Patnos L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Kurumun iki katlı olarak oda sistemine göre inşa edildiği,

b. Kurumda 9/1/2023 tarihi itibarıyla 1491 mahpusun barındırıldığı,

c. Kurumun kapasitesinde artış olduğu ve son üç ayda 400 mahpusun Kuruma nakledildiği,

ç. Adli suç türüne mensup mahpuslar için 2 adet sigara içilmeyen koğuş tahsis edildiği ancak Kurumun tipi ve kapasitesi dikkate alındığında mevcut durumda yeni bir sigara içilmeyen koğuş açılma imkânının bulunmadığı,

d. Bunun yanı sıra ilerleyen süreçte şartların oluşması halinde Ceza İnfaz Kurumlarında Barındırılanların Uluslararası Standartlarda İnsan Hakları Merkezli Sağlığa Erişimi ve Tedavileri, Tedavi Nedeniyle Nakilleri, Ceza Tehir İşlemleri konulu 172 Nolu Genelgenin Birinci Kısım "*Tütün Mamullerinin Kullanımı*" başlıklı D maddesinin dördüncü fıkrası gereğince, Kurum fiziki koşulları da gözetilerek başvuranın talebinin yerine getirileceği belirtilmektedir.

4. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca muhataptan alınan cevap görüşü alınmak üzere başvurana iletilmiş ancak başvuran yazılı görüş talebine herhangi bir yanıt vermemiştir.

5. Başvuranın koğuşunda değişiklik olup olmadığını öğrenme amaçlı başvuranla 5/4/2024 tarihinde Sesli ve Görüşme Bilişim Sistemi (SEGBİS) üzerinden görüşme sağlanmıştır. Başvuran görüşmede özetle;

a. Koğuşunda 25 kişi kaldığını ve 13 kişinin sigara içtiğini,

b. Odasında ise 3 kişinin kaldığını ve sigara içmediklerini,

c. Havalandırma kapısının sabah saat 06.00'da açıldığını ve akşam saat 18.00'de kapandığını,

ç. Odada pencere olduğunu ancak havalandırma kapısı kapandığında sigara dumanının koğuşta yayıldığını ve rahatsız olduklarını,

d. Nefes darlığı olduğunu, psikolojisinin olumsuz etkilendiğini ve sigara kokusundan dolayı sürekli düş almak istediğini,

e. Sigaraya bağlı olarak başka sağlık sorunu olmadığını ve bu sebeple revire çıkmadığını ifade etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17'nci maddesi şöyledir:

“Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.

Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz.

Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz. (...)”

7. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde, Kurumun; *“Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek”* ile görevli olduğu düzenlenmiştir.

8. Mezkûr Kanun’un 17’nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

9. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in *“Karar Türleri”* başlıklı 65’inci maddesine göre *“Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.”*

10. Aynı Yönetmelik’in *“İhlal kararı”* başlıklı 69’uncu maddesine göre; *“İnceleme ve araştırma sonucunda başvurunun yerinde olduğu kanaatine varılması halinde ihlal kararı verilir.”*

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

11. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

12. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre; *“Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve*

sonuçlarını takip etmek'' Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın, iddia ve talepleri konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

13. 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun'un "Tütün ürünlerinin yasaklanması" başlıklı 2'nci maddesi şöyledir:

"(1) Tütün ürünleri;

a) Kamu hizmet binalarının kapalı alanlarında,

b) Koridorları dahil olmak üzere her türlü eğitim, sağlık, üretim, ticaret, sosyal, kültürel, spor, eğlence ve benzeri amaçlı özel hukuk kişilerine ait olan ve birden çok kişinin girebileceği (ikamete mahsus konutlar hariç) binaların kapalı alanlarında,

c) (Değişik: 24/5/2013-6487/26 md.) Hususi araçların sürücü koltukları ile taksi hizmeti verenler dâhil olmak üzere karayolu, demiryolu, denizyolu ve havayolu toplu taşıma araçlarında,

ç) Okul öncesi eğitim kurumlarının, dershaneler, özel eğitim ve öğretim kurumları dahil olmak üzere ilk ve orta öğrenim kurumlarının, kültür ve sosyal hizmet binalarının kapalı ve açık alanlarında,

d) Özel hukuk kişilerine ait olan lokantalar ile kahvehane, kafeterya, birahane gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerde, tüketilemez.

(2) Ancak;

a) Yaşlı bakım evlerinde, ruh ve sinir hastalıkları hastanelerinde, cezaevlerinde,

b) Şehirlerarası veya uluslararası güzergâhlarda yolcu taşıyan denizyolu araçlarının güvertelerinde,

tütün ürünleri tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulabilir. Bu alanlara on sekiz yaşını doldurmamış kişiler giremez.

(3) Otelcilik hizmeti verilen işletmelerde, tütün ürünleri tüketen müşterilerin konaklamasına tahsis edilmiş odalar oluşturulabilir.

(4) Açık havada yapılan her türlü spor, kültür, sanat ve eğlence faaliyetlerinin yapıldığı yerler ile bunların seyir yerlerinde tütün ürünleri kullanılamaz. Ancak bu tesislerde, tütün

ürünlerinin tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulabilir.

(5) Bu Kanunun tütün ürünleri tüketilmesine tahsis edilen kapalı alanlarının koku ve duman geçişini önleyecek şekilde tecrit edilmesi ve havalandırma tertibatı ile donatılması gerekir. (...)"

14. 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Tutukluların barındırılması" başlıklı 113'ncü maddesi şöyledir:

"(1) Tutuklular, maddî olanaklar elverdiğince suç türlerine ve taşıdıkları güvenlik riskine göre ayrı odalarda barındırılırlar. Aralarında husumet bulunanlar ile iştirak hâlinde suç işlemiş olanlar aynı odalarda barındırılmazlar ve birbirleri ile temas etmelerini engelleyecek tedbirler alınır."

15. 29/3/2020 tarihli ve 31083 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in "Diğer yükümlülükler" başlıklı 71'inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi şöyledir:

"Hükümlüler, yatılan yerlerde, atölyelerde, yemekhanelerde ve eğitim kurumlarında sigara içemez. Ancak; gündüzleri havalandırma bölümlerinde, geceleri ise, kalınan mekânların uygun bölümlerinde ayrılan yerlerde ve pencereler açılmak suretiyle sigara içilebilir."

16. Ceza İnfaz Kurumlarında Barındırılanların Uluslararası Standartlarda İnsan Hakları Merkezli Sağlığa Erişimi ve Tedavileri, Tedavi Nedeniyle Nakilleri, Ceza Tehir İşlemleri konulu 172 Nolu Genelgenin Birinci Kısım "Tütün Mamullerinin Kullanımı" başlıklı D maddesi şöyledir:

"1- Hükümlü ve tutuklular için, tütün ve tütün mamullerinin zararlarını anlatmaya ve bu ürünleri kullananların bırakmaları için gerekli teşvik ve uygulamalara yönelik eğitim faaliyetlerinde bulunulacaktır.

2- Yatakhane, atölye, yemekhane, kütüphane gibi alanlarda tütün ve tütün mamulleri kullanılmayacaktır.

3- 4207 sayılı Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair Kanun'un 3'üncü maddesinin sekizinci bendi kapsamında 18 (on sekiz) yaşından küçüklere tütün ve tütün mamulleri satışı yapılmayacaktır.

4- Tütün ve tütün ürünleri kullanmayan hükümlü ve tutukluların, söz konusu ürünleri kullananlardan rahatsız olduklarını beyan etmeleri halinde, kurum imkânlarının elverdiği ölçüde

sigara içilmeyen odalarda barındırılması sağlanacaktır.

5- Tütün ve tütün mamullerini kullanmaya tekrar başlayan hükümlü ve tutuklular ile ilgili olarak psiko-sosyal servis tarafından gerekli görüşmeler sonrasında düzenlenecek rapor değerlendirilmek suretiyle koşu değişikliği yapılabilecektir.”

17. Somut olayda başvuran 2019 yılından itibaren sigara içilmeyen koşu ta kaldığını ancak 16/6/2023 tarihinde koşularına sigara içen mahpusların verildiğini, koşusunda 25 kişi kaldığını ve 13 kişinin sigara içtiğini, odasında ise 3 kişi kaldığını ve sigara içmediklerini, nefes darlığı olduğunu, sigaradan rahatsız olduğunu iddia etmiş ve sigara içilmeyen koşu ta kalmayı talep etmiştir.

18. Muhatap İdare, son üç ayda 400 mahpusun Kuruma nakledildiğini, 9/1/2024 tarihi itibarıyla Kurumda 1491 mahpusun barındırıldığını, adli suç türüne mensup mahpuslar için 2 adet sigara içilmeyen koşu tahsis edildiğini ancak Kurumun tipi ve kapasitesi dikkate alındığında mevcut durumda yeni bir sigara içilmeyen koşu açılma imkânının bulunmadığını, ilerleyen süreçte şartların oluşması halinde başvuranın talebinin tekrar değerlendirileceğini belirtmiştir.

19. Anayasa'nın 17'nci maddesinin birinci fıkrasında, herkesin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Devletin, bireyin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına saygı gösterme yükümlülüğü, öncelikle kamu otoritelerinin bu hakka müdahale etmemelerini yani anılan maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen şekillerde kişilerin fiziksel ve ruhsal zarar görmelerine neden olmamalarını gerektirmektedir. Bu, devletin bireyin vücut ve ruh bütünlüğüne saygı gösterme yükümlülüğünden kaynaklanan negatif ödevini kapsamaktadır (Anayasa Mahkemesi (AYM), *Mete Dursun*, B. No: 2012/1195, 18/11/2015, para. 73).

20. Anayasa'nın 17'nci maddesinde düzenlenen hak kapsamında ayrıca devletin, pozitif bir yükümlülük olarak, yetki alanında bulunan tüm bireylerin maddi ve manevi varlığını koruma hakkını gerek kamusal makamların gerek diğer bireylerin gerekse kişinin kendisinin eylemlerinden kaynaklanabilecek risklere karşı koruma yükümlülüğü bulunmaktadır. Devlet, bireyin maddi ve manevi varlığını her türlü tehlikeden, tehditten ve şiddetten korumakla yükümlüdür (AYM, *Mete Dursun*, para. 74).

21. Mahpusların hak ve özgürlüklerine, kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkına yönelik olarak getirilen çoğu sınırlama esasen ceza infaz kurumunda tutulmanın doğasından kaynaklanan kısıtlamalar mahiyetindedir. Ceza infaz kurumunda tutulma durumu, tutulan kişiyi otomatik olarak bazı hak ve özgürlükleri kullanmaktan mahrum bırakmaktadır. Dolayısıyla mahpusların hak ve özgürlüklerine yönelik sınırlamaların meşru amacı olup olmadığı incelenirken ceza infaz kurumunda tutulmanın doğası da göz önünde bulundurulmalıdır. Bu bağlamda kamu makamlarının mahpusların hak ve özgürlüklerinin sınırlandırılması hususunda diğer kişilere yönelik kısıtlamalara nazaran daha geniş bir takdir yetkisine sahip olduklarının kabulü gerekmektedir. Mahpusların hak ve

özgürlüklerinin sınırlandırılmasında Anayasa'nın ilgili maddelerinde öngörülen sınırlama sebeplerine ek olarak ceza infaz kurumunun disiplini ve güvenliğinin sağlanmasının da bir sınırlama sebebi teşkil edebileceği sonucuna ulaşılmaktadır (AYM, *Abdulkadir Durmuş*, B. No: 2018/35662, 3/11/2022, para. 35).

22. Somut olayda başvuranın sigara içilmeyen koğuştta kalma talebi, muhatap İdare tarafından başvuranın suç türüne uygun sigara içilmeyen koğuş bulunmadığı ve Kurumun tipi ve kapasitesi gerekçe gösterilerek reddedilmiştir. Bu kapsamda muhatap İdare tarafından, Kurum güvenliği ve disiplinin sağlanması amacına yönelik başvuranın talebinin reddedildiğı anlaşılmıştır.

23. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı olması gerekmektedir. Sınırlamanın amacı ile bu amacı gerçekleştirmek üzere başvuru olan araç arasındaki ilişki üzerinde temellenen ölçülülük ilkesi kapsamında değerlendirme yapılacaktır. Çünkü Anayasa'nın 13'ncü maddesinde demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olmama ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama biçiminde iki ayrı kritere yer verilmiş olmakla birlikte bu iki kriter bir bütünü parçaları olup aralarında sıkı bir ilişki bulunmaktadır (AYM, *Abdulkadir Durmuş*, para. 37).

24. Müdahaleyi oluşturan tedbirin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığının kabul edilebilmesi için amaca ulaşmaya elverişli olması, başvurulabilecek en son çare ve alınabilecek en hafif önlem olarak kendisini göstermesi gerekmektedir. Amaca ulaşmaya yardımcı olmayan veya ulaşılmak istenen amaca nazaran bariz bir biçimde ağır olan bir müdahalenin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığı söylenemeyecektir (AYM, *Abdulkadir Durmuş*, para. 38).

25. Orantılılık ise sınırlamayla ulaşılmak istenen amaç ile başvuru olan sınırlama tedbiri arasında dengesizlik bulunmamasına işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle orantılılık, bireyin hakkı ile kamunun menfaatleri veya müdahalenin amacı başkalarının haklarını korumak ise diğer bireylerin hak ve menfaatleri arasında adil bir dengenin kurulmasına işaret etmektedir. Dengeleme sonucu müdahalede bulunan hakkın sahibine terazinin diğer kefesinde bulunan kamu menfaati veya diğer bireylerin menfaatine nazaran açıkça orantısız bir külfet yüklendiğinin tespiti hâlinde orantılılık ilkesi yönünden bir sorunun varlığından söz edilebilir (AYM, *Abdulkadir Durmuş*, para. 39).

26. AYM benzer bir başvuruda; tütün mamulleri kullanımına ilişkin mevzuat incelendiğinde kapalı alanlarda tütün kullanılmamasının esas olduğunu, kapalı alanlarda havalandırma imkânı olmasının tütün kullanımına izin verilmesine yönelik istisna oluşturacağına ilişkin bir hükme yer verilmediğini ve mevzuatta tütün ürünleri kullanılmasına mahsus alanlar oluşturulabilecek kurumlar arasında ceza infaz kurumlarının da sayıldığını vurgulamıştır. Bu kapsamda tütün ürünlerinin kapalı alanlarda kullanılmamasının esas olduğu ancak bu kurala çeşitli yükümlülükler yerine getirilmek şartıyla sınırlamalar getirilebileceği anlaşılmıştır. AYM, sigara içmeyen mahpusun mevzuatın da kural olarak kabul ettiğı şekilde sigara

içilmeyen bir odada kalma talebinin bu odaların sınırlı sayıda olması sebebiyle reddedilmesinin öngörülen amaca ulaşmaya elverişli olarak kabul edilemeyeceği sonucuna ulaşmıştır (AYM, *Yusuf Aydoğan*, B. No: 2020/12940, 22/11/2023, para. 15).

27. Bu kapsamda konuya ilişkin mevzuat hükümleri incelendiğinde, tütün ürünlerinin kapalı alanlarda kullanılmamasının esas olduğu, istisnai olarak tütün ürünleri kullanılabilecek alanlar oluşturulabileceği anlaşılmaktadır. Muhatap İdare adli suç türüne mensup mahpuslar için 2 adet sigara içilmeyen koğuş bulunduğunu, başvuranın suç türüne uygun sigara içilmeyen koğuş bulunmadığını, Kurumun kapasite üzerinde mahpus barındırması nedeniyle başvuranın suç türüne uygun sigara içilmeyen koğuş açılmasının mevcut durumda mümkün olmadığını belirtmektedir. Bir başka ifadeyle Kurum tarafından yasal mevzuatın aksine sigara içilmeyen alanların oluşturulmasının istisnai uygulama olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Dolayısıyla başvuranın sigara içilmeyen koğuşta kalma talebinin reddedilmesinin seçilen araç ile öngörülen amaç için elverişli olmadığı değerlendirilmektedir.

28. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'e yapılan bir başvuruda başvuran kronik hepatit ve hipertansiyon hastalıkları olduğunu, 8-9 ay boyunca 35 yataklı bir koğuşta 110-120 kişi ile birlikte yaşadığını, yemeğinin sağlığına uygun olmadığını, koğuş arkadaşlarının %90'ının sigara kullandığını ve sürekli koğuşta sigara içildiğini ileri sürmüştür. AİHM, yerel mahkemenin sigara içen ve içmeyen kişilerin farklı koğuşlarda kalması gerektiği yönündeki kararı ve 21 Haziran 2002 tarihinde kabul edilen kapalı alanlarda sigara içilmesini yasaklayan bir yasa olduğunu ancak buna rağmen yetkililerin gereken önlemleri almadığını belirtmiştir. Mahkeme'ye göre, cezaevindeki diğer yaşam koşullarının yanında, başvuranın hastalıklarına rağmen uzun süre sigara dumanına maruz kalması 3'üncü maddenin ihlali sonucunu doğurmuştur (AİHM, *Florea/Romanya*, B. No: 37186/03, 14/9/2010).

29. Anayasa'nın "*Kişi hürriyeti ve güvenliği*" başlıklı 19'uncu maddesi gereği mahpusların özel ve aile hayatına birtakım sınırlamaların getirilmiş olması, hukuka uygun olarak ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz ve doğal bir sonucudur. Bununla birlikte ceza infaz kurumunda bulunma insanın beden ve ruh sağlığından feragat edilmesini gerektirmez. Diğer bireyler gibi mahpuslar da beden ve ruh sağlıklarını koruma haklarına sahiptir. Ceza infaz kurumlarının güvenliğini ve disiplinini sağlayacak tedbirlerin alınması konusunda geniş takdir yetkileri bulunsa da alınacak tedbirler mahpusların tutulma hâlinin gerektirdiğinin ötesinde manevi üzüntüye düşmelerine veya sağlıksız şartlarda bir yaşam sürmelerine yol açmamalıdır (AYM, *Yusuf Aydoğan*, para. 14).

30. Tüm bu mevzuat ve içtihatlar kapsamında yasal mevzuatta ceza infaz kurumlarında sigara içilmeyen alanların oluşturulmasının kural, sigara içilen alanların oluşturulmasının istisnai olarak düzenlendiği de dikkate alındığında; başvuranın sigara içilmeyen koğuşta kalma talebinin reddedilmesinin kötü muamele yasağının ihlali olduğu değerlendirilmiştir.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞI İHLALİ YAPILDIĞINA,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

18/7/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

e-imzalıdır

Av. Alişan TİRYAKİ
II. Başkan

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi